

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

787. An tempus assignatum ad publicandum currat minori quatuor decim aniis, dum is ignorat beneficium resignatum sibi collatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 785. Intra quantum tempus faciendae publicatio?

Respondeo: Olim vi Regulæ Cancellariae, & Constitutionis Pii V. resignationis facta extra Curiam apud Ordinarios publicatio fieri debebat infra unum mensem; facta verò in Curia infra sex menses, ut nimirum Resignatarius sex temporis haberet, quo se recipere posset ad locum ab Urbe distantem, ubi faciendae publicatio. Paris. l. 11. q. 2. n. 2. Azor loc. cit. q. 3. Hodie verò per Constitut. Gregor. de resignationibus factis in Curia, eorumque provisionibus cum literis Apostolicis desuper confectis faciendae publicatio intra sex menses, si beneficium existat intra seu citra montes; si verò existat extra montes, faciendae publicatio intra novem menses; de resignationibus verò factis extra Curiam apud Ordinarios, (quas, ut præcipitur in eadem Constitutione Gregor. debet Episcopus recipere, vel admittere, beneficiumque conferre intra unum mensem) faciendae publicatio intra tres menses (quod tamen intellige juxta limitationem paulò post subjiciendam, dum nimirum Ordinarius quoque providit, seu contulit illud beneficium, secus si Papa) pro hac omnia clarè exprimuntur in dicta Constitut. Extenditurque hoc ipsum ad publicandas permutationes factas extra Curiam. Paris. cit. q. 2. n. 12. Et procedit idem, etiam si plures cessiones intra hoc tempus datum ad publicandum fuissent factae, ita ut ultimus Resignatarius teneatur publicare intra tempus incipiens currere primo Resignatario. Azor loc. cit. q. 2. & ex eo Castrop. cit. §. 6. n. 10. juxta dicta superius; ubi, an secundus Resignatarius publicare teneatur, & expressa Constitutionis verba *videm* recitata. Quod si tamen beneficium resignatum coram Ordinario quis impetret à Papa, eò quòd Ordinarius non providit infra mensem; vel etiam, quia Resignatarius sibi collatum non publicavit intra dictos tres menses, conceduntur tali impetranti ad publicandum sex aut novem menses; quia, etsi beneficium resignatum coram Ordinario, obtentum tamen est à Papa. Castrop. loc. cit. Garc. p. 11. c. 3. n. 287.

Quaestio 786. Quo die incipiat currere illud tempus datum ad publicandum?

Respondeo primò: Tres illi menses concessi ad publicandum factam coram Ordinario resignationem, & ab eodem provisionem, computantur à die, quo ipse Ordinarius contulit beneficium; non verò à die admissæ resignationis, utpote quæ admissio fieri potest pluribus diebus intra eundem mensem ante collationem ejusdem beneficium. Azor loc. cit. q. 3. Castrop. cit. n. 10. Paris. cit. q. 2. n. 9. contra Rosiniac. de benef. c. 27. n. 7.

2. Respondeo secundò: Sex aut novem illi menses hodie computantur, non à die resignationis, seu porrectæ supplicæ. Castrop. loc. neque à die præstiti seu extensi consensûs. Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 59. Paris. cit. q. 2. n. 17. sed à die provisionis Pontificiæ, seu concessionis gratiæ; hoc est, à die datæ, seu quo supplicatio signata à Papa, & à Datario recognita, etsi literæ non sint expeditæ. Castrop. Paris. Ventrigl. ll. cit. Tond. qq. benef. p. 1. c. 13. n. 15. juxta expressa verba Constit. Gregor. à data concessionis gratiæ, non à die præstiti super ea con-

sensûs numerandos, &c. Quod si plures reperiantur Data supplicationum, eò quòd prima postmodum fuerit recognita, & in meliorem formam mutata, menses numerandi sunt à die primæ Datae. Paris. n. 19. & ex eo Azor loc. cit. q. 4. juxta expressa verba Constit. Gregorii: *Esti postea concessio gratiæ hujusmodi ex quavis causa, diversisque Datis, ac quotiescunque, & quovis modo reformatæ, & valida redita fuerit, menses computentur à die datae concessionis gratiæ, &c.*

Quaestio 787. An tempus assignatum ad publicandum currat minori quatuordecim annis, dum is ignorat beneficium resignatum sibi collatum?

Respondeo affirmativè. Paris. l. 11. q. 4. n. 43. citans plures pro hoc Rotæ decisiones. Azor loc. cit. q. 6. §. postremò quæres. Ventrigl. loc. cit. n. 72. Barbof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 158. contra Navar. cons. 3. de renunc. tenentem in genere, quòd prædictum tempus non currat impedito: quas tamen sententias ita conciliat Ventrigl., ut illa Parisi procedat in foro fori, utpote in quibus terminis loquitur; illa verò Navarri in foro conscientiæ, prout ipse Parisius l. 11. q. 13. n. 111. affirmat hisce expressis: *Modificarem tamen hanc conclusionem, ut quoad forum conscientiæ procedat opinio Navarri, ut iste filius seu minor ex hoc excusetur, &c.* quòd tamen ipsum Paris. intelligere videtur de eo, quòd non peccet transgrediendo (intellige materialiter) illam legem de publicando, non verò de eo, quòd non amittat beneficium. Rationem responsionis dat hanc n. 44. quòd in Constitut. Gregor. adfit Decretum irritans, quòd ligat etiam ignorantes, pro quo citat c. 1. de concess. præb. c. quondam. de præb. in 6. Gl. in c. tibi. de rescrip. §. quinto. Gemin. in c. si eo tempore. de elect. in 6. Barbat. Butrio. Cardin. &c. Proinde contrarius non sit Baldus, dum in l. annus. ff. de calum. tradit tempus inductum à statuto ad faciendam insinuationem donationis non currere ignorantibus; quia non loquitur de statuto habente Decretum irritans. Paris. n. 48. juncto n. 35. Uti nec obstat, quòd tempus statutum à lege non currat ignorantibus, v.g. tempus ad eundem hæreditatis, ut habet communis; fallit enim, ubi est appositum Decretum irritans. Paris. n. 49. juncto n. 38. Item n. 45. hanc dat rationem, quòd, dum agitur de favore animarum (quarum favore introductam publicationem dictum est supra) tempus currat etiam ignorantibus, juxta Gl. communiter receptam in c. statutum. de præb. in 6. v. numerandum. Probatur etiam idem à Paris. ab Azor loc. cit. quòd, sicut patre procurante beneficium parochiale filio, filius per ignorantiam hujus sibi factæ collationis (patre nimirum retinente literas collationis) non promotus intra annum, nihilominus incidit in poenam, & beneficium amittit; ita etiam, dum patre retinente penes se literas Pontificias, quibus beneficium resignatum providetur filio minori, hic exinde incius sibi factæ gratiæ resignationem & provisionem hanc intra tempus statutum non publicat, amittat nihilominus gratiam hanc, & beneficium vacet.

2. Sed & licet aliàs non obstante, quòd currat adversus minorem tempus, hic tamen, quoties tractatur de amissione juris, sit restituendus in integrum, ut fuse probat, & pluribus exemplificat

Paris.

Parif. cit. q. 4. à nu. 51. in présente tamen casu non esse restituendum, tenet Parif. à n. 61. & ex eo Azor loc. cit. Idque propterea, ut Parif. nu. 62. quia ob non factam publicationem amisit omne jus, quod habebat in beneficio resignato. Unde petendo restitutionem, tractat de lucro. Parif. nu. 63. citans Gigas. conf. 135. nu. 11. & 12. Et licet detur minori restitutio propter lucrum ab eo perperam & inconsultò amissum, juxta l. ait prator. s. ult. ff. de minoribus. & ibi Bartol. & Abb. in c. Constitutus. n. 5. & Cardin. n. 3. de restitut. in integ. &c. apud Parif. n. 64. id tamen non procedit, ut ibid. Parif. citatis pluribus, dum tempus currit odio non facientis actum (qualiter odio non publicantis annullatur actus provisionis per Constitut. Gregorit, ut constat) quia tunc, si non fiat à minore, non datur ei restitutio. Ostendit etià pluribus Parif. à n. 65. quòd in hoc casu minor non sit latuscum nihil ei acquiratur ob non factam publicationem; minor autem non restituitur, ubi non est latus, ut citatis pluribus legibus, Auctoribus, & adductis exemplis probat à n. 65. Adeoque jam cadunt omnia, quæ in contrarium obijciuntur, utpote fundata in læsione, & amissione juris. Parif. n. 72. qui etiam n. 73. subjungit repositionem hanc de non restituendo in integ. om minore eò magis procedere, si beneficium jam fuit impetratum ab alio, ob non factam publicationem; eò quòd tunc res non sit amplius integra; dum autem res non est amplius integra, minor non restituitur, prout habet Abb. in c. ex parte. n. 14. de restitut. spoliat. Boët. decif. 350. n. 4. Thom. de Tanis decif. 54. qui testentur, hanc esse communem. Ac denique concludit hoc ipsum de non restitutione in integrum, etiam dum non est res amplius integra, hanc recipere limitationem, nisi factò alterius fuerit impeditus publicare, de quo agit l. 11. q. 12. per totam.

Questio 788. An & qualiter à Papa derogetur huic publicationi, vel etiam hoc tempus prorogetur, & an, & qualiter post lapsum hujus temporis non factà publicatione, concedatur restitutio ad publicandum?

Respondeo ad primum: Derogari quandoque à Papa publicationi, sive concedi, ut quis non teneatur publicare beneficium sibi resignatum. Debet autem hoc privilegium esse specialiter concessum, Parif. cit. q. 7. n. 64. & 67. qui tamen subjungit n. 68. se audivisse, hodie non dari hujusmodi privilegia, & sic servari,

2. Respondeo ad secundum: Potest, & solet quandoque tempus illud sex, vel novem mensium datum ad publicandum à Papa prorogari ad duos, tres, vel quatuor menses Resignatario, dum adhuc existit intra præfixos 6. vel 9. menses, viditque se intra illos facere non posse publicationem, pro eo, ut nimirum dicti 6. vel 9. menses ad alios 4. vel 3. vel duos prorogentur, supplicante. Babof. juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 194. ubi etiam formam hujusmodi supplicationis ponit, Parif. l. 11. q. 7. n. 69. Notandum etiam est, quod habet idem Parif. l. 11. q. 13. in fine. ubi: de stylo non solum ob hanc causam (nimirum ob vacantiam Sedis Papalis, quo tempore non potuerunt expediri literæ, & hinc non publicari) & aliam similem datur prorogatio: sed etiam absque causa legitima, & ita vidi observari pluries, modò non sit in alterius præjudicium.

3. Respondeo ad tertium: Pari modo potest, & solet quandoque concedi à Papa prorogatio, seu potius restitutio post elapsum præfixum terminum sex vel novem mensium. Babof. loc. cit. (qui etiam in fine n. 194. addit, sæpe etiam per Signaturam Justitiæ solet concedi restitutionem in integrum adversus publicationem non factam) Parif. loc. cit. Ventrigl. loc. cit. n. 75. Lott. l. 3. q. 2. n. 35. Resignatario pro hac restitutione porrigente supplicationem, in qua narretur, non esse factam publicationem, & esse elapsum tempus datum ad publicandù, & peccat restitutio adversus lapsum istorum mensium, & repositio ac plenaria rei integratio in statu, in quo esset, si infra 6. vel 9. illos menses aliàs ad publicandum præfixos, adhuc existeret; ac ita restitutio adversus lapsum temporis publicationis recuperat omne jus suum. Parif. cit. n. 69. & 70. Neutiquam autem dicta prorogatio, aut restitutio operaretur, si medio tempore jus alteri in illo beneficio quæsitum fuisset per collationem ei factam ab eodem Pontifice. Unde & apponi solet in concessione Pontificis clausula præservativa juris Tertii hoc modo: *Dummodo tempore Data presentium non sit alicui ob lapsum temporis hujusmodi in dicto beneficio specialiter jus quæsitum*: Parif. cit. q. 7. nu. 79. & ex eo Ventrigl. (qui etiam addit, hanc clausulam, et si non sit expressa, semper subintelligi) vel certè, ut Parif. cit. q. 7. n. 72. in hujusmodi gratia restitutoria adversus lapsum temporis publicationis requiretur derogatio Regule de jure quæsito non tollendo. Solet etiam in eadem concessione exprimi, quòd Orator ex dicto beneficio nullos interea fructus perceperit. Barb. loc. cit. uti &, ut publicatio intra tempus illud in prorogatione concessum fiat, quod et si non exprimeretur, faciendum tamen foret. Babof. loc. cit. Non tamen ipsam hanc restitutionem ad publicandum obtentam publicandam esse, tradit Parif. n. 71. juxta decif. Rotæ in una Oximens. 2. Decemb. 1583. Debere quoque, ut valida sit, & suffragetur dicta restitutio, ab obtinente illam fieri mentionem de pendentia litis, si quæ sit, tradit Garc. p. 11. c. 3. n. 304. & ex eo Ventrigl. loc. cit. juxta resolutionem Rotæ in Vacens. Capellan. 16. Feb. 1598. quem citant. Quod si autem narrasset in dicta sua supplicatione Resignatarius, quòd ex certis causis præpeditus non potuerit publicare, non tenetur cum ad verificandum illa impedimenta, tanquam verius tenet Parif. cit. q. 7. n. 74. eò quòd gratia restitutionis non sit super hoc fundata, quam dicit rationem, quæ moverit Rotam ad sic decidendum in Oximens. benef. 2. Decemb. 1585. Et quòd hujusmodi verba apposita fuerint solum pro colore restitutionis, sicut fit in supplicationibus Resignationum, in quibus dicitur: *ex certis causis animam suam moventibus resignet*. Econtra uti exprimi debet, quòd resignans adhuc vivat, ita & idipsum justificari debet: cum super eo fundetur gratia restitutionis. Parif. n. 74. juncto nu. 78. De cetero Ordinarium in resignationibus coram eo factis non posse elapsò tempore ad publicandum præfixo restituere adversus publicationem non factam, eò quòd, eà non factà, eo ipso vacet beneficium dispositioni Sedis Apostolicæ, tradit Ventrigl. loc. cit. n. 76.